

VII. Písně svatodušní.

1961.

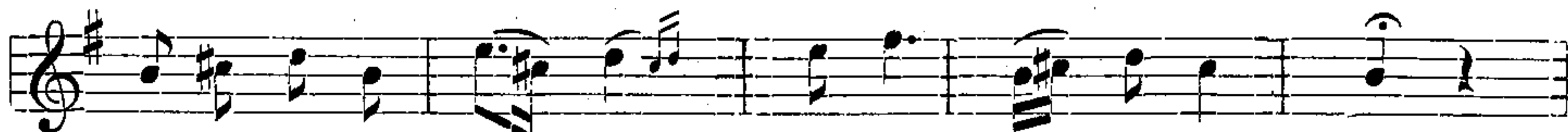
Z Lipova.

Zdlonha.

Sva-to-duš-ní ho lu-bič-ko, nepro-dlí - vej,

v nás so-bě zho - tov hnízdečko a k nám lí - tej.

Lí-tej, lí-tej, ho - lu - bič-ko, pě-kna's bí - lá,

ej, jak se skví Tvo-je líč-ko, všecka's mi - lá.

Svatodušní hořubičko,
 neprodlívej,
 v nás sobě zhotov hnízdečko
 a k nám lítej.
 Lítej, lítej, hořubičko,
 pěkná's bílá,
 ej jak se skví Tvoje líčko,
 všecka's milá.

Srdce naše Tvůj pochlopec,
 tvoje bání,
 nestrelí tak žádný strelec
 místo pání.
 Potopa se utišila,
 vody zběhly,
 zlosti naše vysušila
 hríchy ztékly.

Ach přileť k nám s olivovou
 ratolestí,
 obveseť nás s vinšovanou
 zeleností.
 Oliva buď potěšení
 hríchův našich,
 také buď i nadělení
 darův božích.

A to znamená pokoje
 oliva jest,
 ať od nás zažene boje,
 všelikú lešť.
 My budeme, vděční za to
 píseň zpívat,
 svatodušní radost na to
 oslaovat.